

2. Застосування управлінських інновацій, які несуть в собі нову ідеологію, орієнтовану на скорочення вартісних витрат процесів підприємства та підвищення конкурентоспроможності;

3. Впровадження управлінських інновацій в ЗЕД підприємства повинно відбуватися еволюційним шляхом з урахуванням опору змінам. Тому, подальшого дослідження потребують питання щодо впровадження відповідних змін, що у свою чергу забезпечить успішність управлінських інновацій, їх ефективне фінансове та економічне оцінювання в розрізі ЗЕД підприємства.

З вище викладеного можна зробити висновок, що застосування на практиці моделі управління ризиками ЗЕД підприємства, дасть змогу, забезпечити підвищення рівня конкурентоспроможності підприємства, а також допоможе зменшити негативний вплив ризиків на діяльність підприємства, управління ризиками ЗЕД підприємства та забезпечить успішну подальшу діяльність підприємства у напрямках своєї діяльності.

РОЗВИТОК МІЖНАРОДНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ІНСТИТУТІВ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Бондаренко І.В., гр. МЕВ-19м

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **П.В. Смірнова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Дослідження економічної глобалізації та соціально-економічних наслідків даного процесу є дуже актуальними. З другої половини ХХ ст. цей феномен поступово перетворювався на характерну особливість світової виробничо-господарської діяльності, а в ХХІ ст. став основною об'єктивною тенденцією економіки.

Глобалізаційні процеси розглядаються як загальне розширення та поглиблення міжнародних процесів в сфері виробництва, постачання та збуту продукції, інвестування, фінансів, науково-технічної діяльності, міграції робочої сили тощо. Отже, нині глобалізація охоплює всі сфери суспільного життя, у результаті чого соціально-економічний процес однієї країни стає складовою світового господарства.

Глобалізація як світове економічне явище стала однією з найвпливовіших сил, що одночасно створило великі можливості для розвитку, так і призвела до загострення міжнародної конкуренції.

Серед негативних наслідків формування глобального економічного середовища експерти виділяють наступні:

- обмеження можливостей вибору національних стратегій розвитку, необхідність враховувати інтереси ТНК та інших країн;
- нерівномірність економічного розвитку (виникнення «зон занепаду»; поява «нових бідних», «інформаційної нерівності» тощо);
- активізація боротьби за контроль над міжнародними інституціями, зростання впливу технократії та міжнародної бюрократії;
- розповсюдження економічних шоків, що виникають в одній країні на інші (чим глибше інтегрована країна в світове господарство, тим більша залежність) тощо.

Якщо до ХХ ст. економічні кризи вражали кілька сусідніх країн, то пізніше вони стали набувати все більш широкого розмаху. Найбільш вразливою кризовою сферою кінця ХХ – початку ХХІ ст. виявилися міжнародні фінанси. Гіпертрофований розвиток непрозорої фінансової сфери на фоні її глобалізації призвели до того, що вся світова економіка стала вкрай вразливою. Банкрутство в 2008 році найбільшого американського банку «Lehman Brothers» потягнуло за собою банки та інші фінансові установи багатьох країн. Криза перекинулася на споживчі ринки, а потім і на сферу виробництва.

Поява глобальних криз спричинила необхідність формування нових міжнародних економічних інститутів у відповідних сферах. Міжурядові організації типу ООН і Бреттон-Вудські інститути не змогли запобігти кризовій ситуації і допомогти швидко її вирішити проблему. Нинішні механізми управління економічним, політичним і культурним життям світової спільноти не можуть ефективно відповісти на виклики глобалізації. Потрібні нові всесвітні механізми. На цю тему висловлюється чимало різних припущень.

Пропозицію щодо створення моделі глобального управління у вигляді світового уряду, як проєкції державної моделі централізованої влади на всю планету, висловлювали у свій час Т. Веблен, А. Ейнштейн, Б. Рассел, А. Сахаров, Ф. Теніс. У 2002 р. британський дипломат Р. Купер, спираючись на те, що в минулому міжнародний порядок тримався або на балансі сил, або на гегемонії, яка ще в давнину називалася імперією, запропонував схожу ідею. У межах імперій забезпечувався порядок і процвітання, а за їх межами панували варварство та хаос. Політолог Е. Етціоні виявив навіть докази формування такої імперії на чолі з США та їх союзниками як зароджуваного глобального уряду. Проте модель імперіалізму, нехай навіть «нового» або «добровільного», вже випробувана історією і відбракована.

Гіпотеза майбутнього глобального управління, яка ґрунтується на ідеях федералізму у вигляді проекту всесвітньої конституції була опублікована ще в 1948 році. Десятки схожих проєктів, які з'явилися пізніше, припускають поділ владних повноважень між державними і наддержавними структурами. Принцип субсидіарності – передачі управління на ті адміністративні рівні, де економічні та соціальні проблеми можуть бути вирішені найбільш ефективно, використовує Європейський Союз. Однак події 2011 р. показали, що і Євросоюзу, який об'єднує майже однаково розвинені та тісно інтегровані країни, в умовах світової кризи важко долати такі кризи. Менш міцні національні економіки виявилися на грані суверенного дефолту, який погрожував самому існуванню ЄС, тому рятувати їх від фінансової катастрофи довелося за рахунок більш сильних країн-членів. У глобальному масштабі, де більшість держав – слабко або середньо розвинені країни, повторити західноєвропейську модель наддержавного регулювання взагалі неможливо. Отже, пошук більш ефективних демократичних міжнародних економічних інститутів відбувається постійно.

ВПЛИВ МІЖНАРОДНОЇ БІРЖОВОЇ ТОРГІВЛІ НА РОЗВИТОК СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Глушакова А.М., гр. МЕВ-19м

Науковий керівник – канд. екон. наук, проф. **Н.Г. Ушакова**
Харківський державний університет харчання та торгівлі

Сучасну економіку складно уявити без таких інститутів, як товарна біржа, валютна та особливо без фондового ринку. Сьогодні у міжнародній біржовій торгівлі існує приблизно 70 видів товарів, а кожен вид товару включає в собі множину багатьох інших, тому отримує глобальний ринок торгівлі, яка має вагомий вклад на міжнародну торгівлю вцілому та допомагає розвитку світової економіки. Біржова торгівля, як і інший вид торгівлі, підвищує економічну активність, збільшує відрахування до бюджету країни, у свою чергу відбивається на показнику ВВП країни, а також, проведення торгівлі з зовнішнім суб'єктом збільшує експорт країни, а при імпорті – держава поповнює бюджет митом. Маємо, що лише виконуючі функції звичайного ринку, біржа вже певною мірою стає важливим фактором руху економіки, та не тільки економіки країни, де